

«Ενεκα τῆς ἐπιστρατεύσεως διεκόπησαν αἱ ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου διενεργούμεναι ἐν Τίρυνθι ἀνασκαφαί.

Αἱ ἀνασκαφαί αὐταὶ ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἔρευναν τῶν λειψάνων τῆς παλαιότερας προμηκοναϊκῆς ἐποχῆς τῆς Τίρυνθος, τῆς ὁποίας ἡ ὑπαρξίς εἶχε βεβαιωθῆ διὰ τῶν προηγουμένων ἀνασκαφῶν. Ἡ ἔρευνα ἦτο δυσκολωτάτη. Κἀποῦν τῶν Μηκοναϊκῶν Ἀνακτόρων, ὡς ἀνηγγεῖλαμεν, ἀνεκαλύφθη μέρος μεγίστου οἰκήματος, τοῦ ὁποίου τὸ διάγραμμα εἶνε στρογγύλον. Ἡ διάμετρος τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου κτιρίου εἶνε 28 περίπου μέτρων. Ὁ ἐξωτερικὸς αὐτοῦ τοῖχος εἶνε κατὰ τὸ κατώτερον μέρος ἐκτισμένος διὰ λίθων, ἀνωτέρω δ' αὐτῶν διὰ πλίνθων. Οἰκία ἔχουσα τὴν βᾶσιν στρογγύλην πρῶτην φορὰν ἀνακαλύπτεται, διότι μέχρι τοῦδε εἶχον εὐρεθῆ ἐν Ὀρχομενῷ τῆς Βοιωτίας, ἐν Κρήτῃ καὶ ἀλλοῦ, ἐν προμηκοναϊκοῖς συνοικισμοῖς, οἰκίαι ἔχουσαι ἑλλειψοειδῆ, οὐχὶ δὲ τελείως στρογγύλην βᾶσιν. Οὕτω ἐξηγεῖται ἴσως καὶ ἡ πρόλευσις τῶν θολωτῶν Μηκοναϊκῶν τάφων, οἵτινες ὁμοίως ἔχουσι στρογγύλην βᾶσιν.

— Κατὰ τὰς ἐν Ἀργεὶ ἀνασκαφὰς τῆς Ὀλλανδικῆς ἀρχ. σχολῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Βόλγκραφ ἀνεσκαφῆ ναὸς μήκους 32 μέτρων. Τὰ θεμέλια καὶ πλεῖστα τμήματα τῆς βάσεως τοῦ διατηροῦνται, εὐρέθη δὲ καὶ θρυμματισμένον ἄγαλμα θεᾶς, τῆς ὁποίας τὸ ἄνωμα θὰ καθορισθῆ, μόλις συγκολληθῶν τὰ τεμάχια. Αἱ ἀνασκαφαί θὰ ἐξακολουθήσουν.

— Ἐν Θέρμῳ παρὰ τὸν ναὸν τοῦ Θεομίου Ἀπόλλωνος εὐρέθη χαλκοῦν ἄγαλματιον τοῦ 1,000 ἔτους π. Χ. καλῆς τέχνης, παριστῶν Θεὸν ὑψουτῶν τὴν δεξιάν ὠπλισμένῃ. Ἡ ἀνεύρεσις αὕτη συμπεσοῦσα μετὰ τὴν εὐρεσιν τῆς Νίκης τῶν Δελφῶν κατὰ τὰς πολεμικὰς ἡμῶν ἐπιτυχίας, ἐκρίθη ὡς ἀριστος οἰωνός.

— Ὁ ἐταῖρος τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Ανεζου, ἀνήγγειλε τὴν εὐρεσιν ἐν Δήλῳ θαυμαστίας χαλκῆς κεφαλῆς, ἄγαλματος φυσικοῦ μεγέθους. Ἡ κεφαλὴ εἰκονίζει ἄνδρα μέσης ἡλικίας, ἀγένειον ἐντελῶς, μετὰ ἀδρὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἐκφρασίαν προσώπου ἐπιβλητικωτάτην. Τὴν κόμην ἔχει βραχέαν καὶ οὐλῃν, διατεταγμένην εἰς μικροῦς χοχλιοειδεῖς πλοκάμους, ὅπως ἡ τοῦ Ἐφῆβου τῶν Ἀντικυθέρων. Τὸ μέτωπον αὐλοκοῦσιν ἐλαφραὶ ρυτίδες ὑπεράνω πυκνῶν ὀφρύων. Ἄλλ' ὅτι προσοῖδε εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκφρασίαν καὶ ζωὴν, εἶνε οἱ ὀφθαλμοί. Διατηρηθέντες ἀλώβητοι, ὡς οἱ τοῦ Ἐφῆβου, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης κατεσκευασμένοι (ἐκ λίθου λευκοῦ διὰ τὸν βολβὸν καὶ καφεοῦρου διὰ τὴν κόρην) ἀποοῖδουσι τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ εἰκονιζομένου τόσοον ζωηρῶς, ὥστε νὰ νομίζῃ τις ὅτι ἀτενίζει ζῶσαν μορφήν. Αἱ λεπτομέρειαι πᾶσαι τοῦ προσώπου, μέγρι καὶ τῆς ἐνδοξείσεως τῶν βλεφαριδῶν, τεχνικώτατα καὶ φυσικώτατα ἐπεξεργασμένοι, μαρτυροῦσι δεξιότηταν καλλιτέχνην τῶν καλῶν ἐπι χρόνων τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης. Τίς ὁ εἰκονιζόμενος, εἶνε δύσκολον νὰ γνωσθῆ πάντως ὁμοῦ, εἰὰν ληρῆθῆ ὑπ' ὄψιν ὁ τόπος τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ (ἡ παλαιότερα ἐν Δήλῳ) καὶ τὸ ἀδρὸν τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου, δὲν ὁ ἀπομακρυνθῆ τις τῆς ἀληθείας ἰσχυρίζομενος ὅτι πρόκειται περὶ ἀθλητοῦ, παλαιαστοῦ πηθανῶς, νικῆσαντος εἰς τοὺς ἐν Δήλῳ ἀγῶνας.

Ὡς γνωστόν, καὶ πρὸ ἐτῶν τινῶν ἀνευρέθη ἐν Δήλῳ ἄγαλμα ἀθλητοῦ μαρμαρίνον, ἀποκείμενον ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἑθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσεῖῳ.

— Τὸ Γ' Διεθνὲς Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον, διαρκέσαν περὶ τὰς 15 ἡμέρας, ἔληξε.

Τὸ Δ' ἀπεφασίσθη νὰ συνέλθῃ τῷ 1915 ἐν Ἀλγερίᾳ.

Μετέστηον οἱ κ. κ. Π. Καββαδίας, Σ. Λάμπρος, Ν. Πολίτης, Γ. Δέσβος, Ν. Μπαλῆνος, Σ. Παπαζωγράφος καὶ ἄλλοι, οἵτινες καὶ διαφόρους ἀνακοινώσεις ἔκαμαν εἰς τὸ Συνέδριον.

Τὸ «**Βυσσινὶ Τριαντάφυλλο**» τοῦ κ. Πλάτωνος Ροδοκανάκη, διὰ τὸ ὅποιον τόσος ἀπὸ καιροῦ εἶχε γείνει λόγος εἰς τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους, ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Γ. Φέξῃ εἰς κομψοτυπωμένον τόμον, μᾶλλον ἀπόσπασμα μὲ ἀρκετὰς μεταβολὰς ἀπὸ τὸ ἀρχικὸν ἔργον. Μαζὶ με αὐτὸ ἐμφανίζονται ἕνδεκα ἀνεκδότα διηγήματα τοῦ ἴοιου συγγραφέως, τὰ ἐξῆς:

«**Οὐρανίτσα**», «**Ἴουλία**», «**Ἡ κυρία Ἐλένη**», «**Φρόσω**», «**Ἡ κυράδες**», «**Νησιώτικη ἀγάπη**», «**Κλεοπάτρας θάνατος**», «**Ξενοῦλα**», «**Ὁ διωγμένος**», «**Ἡ Ἀρτίστρα**», «**Σειράρχης**».

Τόσον εἰς τὸ «**Βυσσινὶ Τριαντάφυλλο**»,—τὸ ὅποιον εἶνε μία παθητικὴ τραγικὴ περιπέτεια— ὅσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα συνεκδοθέντα, σύντομα τὰ πλεῖστα, διηγήματα ἐκδηλοῦνται ἡ αἰσθητικὴ τεχνολογία τοῦ κ. Ροδοκανάκη, ἡ ὁποία ἐσημειώθη εἰς τὸ «**Φλογισμένο Ράσο**» καὶ τὸν «**Θρίαμβόν**» του. Ἡ πρωτοτυπία τοῦ ὕφους καὶ ὁ λυρισμὸς ἀποδεικνύουν τὸν συγγραφεὴ ἔχοντα ἀδρὸν τάλαντον.

★

Περὶ ἀλήθους διάλογος τοῦ Πλάτωνος, ὁ πλουσιώτερος ἴσως εἰς τεχνικὴν σύνδεσιν, τοιμηρότατος δὲ εἰς φιλοσοφικὰ συμπεράσματα περὶ ἔρωτος εἶνε τὸ «**Συμπόδιον**». Ἐπ' εὐκαιρίᾳ νίκης τοῦ ποιητοῦ Ἀγάθωνος γίνεται συμπόσιον, ὅπου οἱ συνδαιτυμόνες ἐκφράζου ἕκαστος ἴδιαν γνώμην περὶ ἔρωτος. Τελευταῖος ὁ Σωκράτης ἀφηγοῦμενος διάλογον μετὰ τὴν φίλην του Διοτίμαν καὶ περιλαμβάνων τὸν ὑψηλοῦ μυστικισμοῦ μῦθον περὶ γενέσεως τοῦ ἔρωτος, παρουσιάζει τὸν ἔρωτικὸν πόθον ὡς φιλοσοφικὴν ἔφεσιν, τάσιν πρὸς εὐδαιμονίαν καὶ ἀθανασίαν. Ἀργὰ παρουσιάζεται μεθῶν ὁ Ἀλκιβιάδης μοναδικὸν καλλιτεχνικὸν εἶρημα πρὸς ἀνάδειξιν τῆς νηφαλιότητος τοῦ Σωκράτους, καὶ τέλος ἐωθινὴ εἰσβολὴ κωμαστῶν—ἐμφάνισις συμβολικῆ τῆς ὑλικότητος τοῦ κόσμου—τερματίζει τὸν διάλογον. Ἡ μετὰφρασις, εἰς ὠραίαν ὁμαλὴν καθαρεύουσαν, μ' ἐμβριθῆ ἐμμηνευτικὸν πρόλογον, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κουντουριώτου ἐξεδόθη εἰς τὸν Βιβλιοθήκην Φέξῃ Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων.

★

«**Πλοῦτος**» ἡ γενικωτέρου θέματος καὶ παρασκευαστικῶτερα κωμῳδία τοῦ Ἀριστοφάνους. Γέρων ἐνάρετος καὶ πτωχός, συμμορφούμενος μετὰ χρησμοῦ, συναντᾷ τὸν Πλοῦτον, τυφλόν. Θεραπεύσας αὐτὸν πλουτεῖ ὡς καὶ ἄλλοι ἐνάρετοι, διότι ἀπεκατέστη τότε ἡ πρέπουσα τάξις καὶ ἔπαυσεν ἡ ἐπικράτης τῆς ἀνηθικότητος, ἡ προκίψασα πρὶν ἐκ τῆς τυφλώσεως τοῦ Πλοῦτου. Ἡ πλοκή διαπνέεται ὑπὸ δριμυτάτης σατύρας τοῦ τότε κοινωνικοῦ βίου. Μετὰφρασις Μ. Λυγέρη.—Βιβλιοθήκη Γ. Φέξῃ.

★

«**Ἀντιγόνη**» τοῦ Σοφοκλέους. Παρουσιάζει ἀντίμαχον τὸν φυσικὸν νόμον—τοῦ αἵματος τὴν φωνήν—πρὸς τὸν κοινωνικὸν νόμον τοῦ ἐπικρατεῖ μὲν καὶ συντρίβει δ' ἀ τοῦ θανάτου τῆς Ἀντιγόνης, δὲν ἰσχύει ὁμοῦ νὰ ταπεινώσῃ τὴν εὐγένειαν τοῦ φυσικοῦ τῆς στοργῆς νόμου. Μετὰφρασις, ἀποδιδούσα ζωηρὰν τὸ πρωτότυπον, ἀρμονικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Χρηστομάνου. Ἐκδοσις Γ. Φέξῃ.

★

«**Ἰδορία τῆς Σάμου**» ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 1834 ὑπὸ τοῦ ἐν Βαθεῖ τῆς Σάμου καθηγητοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ «**Αἰγαίου**» κ. Ἰω. Βασιλιῆ. Τὸ βιβλίον γεγραμμένον μετὰ σαφήνειαν περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου Σάμου κατὰ τὴν περίοδον τῶν μυθικῶν χρόνων, τῆς Μακεδονικῆς ἐπο-

χης, τῆς Ρωμαϊκῆς κυριαρχίας, τῆς ἐρημώσεως τῆς Σάμου, τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, τῶν ἐτῶν ἀπὸ 1821 μέχρι 1834 καὶ τῶν συγγρόνων ἡμερῶν. Διὰ τῆς ἱστορίας τῆς Σάμου τοῦ κ. Βακιρτζῆ, ἀποκτῶμεν βιβλίον ἐπικαιρότατον καὶ χρησιμώτατον, ὁδηγὸν τελειότατον πρὸς μελέτην τῶν κατὰ τὴν νῆσον, ἧτις ἐπ' ἐσχάτων ἀπεργάσθησε ζωηρότατα τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον.

★

Νεώτατος ἀλλὰ πλήρης ζωῆς, ὁ κ. Φιλοκτίτης Οἰκοποιῆς, διπλωματοῦχος τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, διδάσκων ἐν αὐτῷ Θεωρίαν καὶ Ἀρμονίαν, συνέγραψεν ἐκτενές ἔργον, τὴν «**Θεωρίαν τῆς Μουσικῆς**». Το βιβλίον, ἀναγκαιότατον βοήθημα διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ὠδείου, εἶνε εὐμεθόδως συντεταγμένον μετ' ἀσκήσεων, αἵτινες διευκολύνουσι τὰ μέγιστα τὴν κατανόησιν τῶν κανόνων τῆς θεωρίας. Ὁ συγγραφεὺς κατορθώνει νὰ εἶνε σαφὴς καὶ εὐληπτός, ἐκ τῆς συγγραφῆς του δὲ ἐννοεῖ τις πόσον καρποφόρος εἶνε ἡ διδασκαλία του, καὶ ὑπὸ παιδίου ζήλου ἐμπνέεται, ἀφοῦ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἀπεδείχθη, ὅχι μόνον διδάσκαλος ἀριστος, ἀλλὰ καὶ συγγραφεὺς δοκιμώτατος. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ὠδείου ἀναγνωρίσασα τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου ἐνέκρινε τὴν εἰσαγωγὴν του εἰς τὸ Ὠδεῖον πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν. Πωλεῖται εἰς τὸ Μουσικὸν κατάστημα τῶν κ. κ. Μυστακίδου—Εὐσταθιάδου—Μακρῆ, ὅτινες καὶ ἐξέδωκαν τὸ χρησιμώτατον ἔργον.

★

«**Τραγοῦδια τῆς Ἀγάπης**». Φυλλάδιον ἐξ ἐνός τυπογραφικοῦ φύλλου, ὑπὸ Ἀγγελίου Παῖδρα. Μερικὰ ἐκ τῶν ἀλιγοστίχων—εὐτυχῶς—ποιημάτων τοῦ κ. Παῖδρα εἶνε φαῖδρα, χάρις εἰς τὴν ἀτεγρον αἰσθηματολογίαν. Τὸ πρωτότυπον τῆς συλλογῆς εἶνε ὅτι ἕκαστον ποίημα φέρει καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ποιητοῦ. Τοιοῦτοτρόπως ἀναπληροῦται ἡ ἑλλειψίς νόμου περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας.

★

Γρηγ. Παπαμιχαήλ **Μάξιμος ὁ Ἕλληνας**. Συνεχίζων τὰς τόσον διαφωτιστικὰς ἐκκλησιαστικὰς μελέτας του ὁ ἱερέας διευθυντῆς τοῦ «**Ἐκκλ. Φάρον**» ἐξέδωκε βιογραφίαν τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ζήσαντος Ἑλλήνου μοναχοῦ **Μαξίμου**, περὶ οὗ ἐλάχιστα ἴσαν γνωστά, ἰδίως διότι πᾶσαι αἱ περιουθεῖσαι συγγραφαὶ του εἶνε γεγραμμέναι σλαβωνιστί.

★

Ὁ κ. **Α. Μαρκέλλος**, ὅστις ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον ἐξέδιδε τὸν «**Κοινωνισμὸν**», ἐπιδιώκει τὴν διάδοσιν τῶν σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν διὰ παντὸς τρόπου δημοσιεύματος. Καὶ τὸ διήγημα τὸ ἐχειρίσθη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀλλὰ χωρὶς παραδίδῃ καὶ τὴν φιλολογικὴν μορφήν. Τὰ «**Διηγήματα τῆς Βόχας**»—παρὰ τὸ κακὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐν τοῖτοις εἶνε ὄνομα χωρίου—εἶνε σειρά διηγημάτων ἐμπνευσμένων, ἀπὸ τὴν δυστυχίαν τῶν ἐργατῶν τῆς γῆς σκοποῦν νὰ περιγράψουν τὴν δουλείαν τῶν ἀπέναντι τοῦ κεφαλαίου, ὡς ἐναργέστατα καταφαίνεται ἰδίως ἐκ τῶν «**Κακομοιραίων**», τῶν ὁποίων ραγδαία ἐπέρχεται ἡ κταστροφὴ. Τὰ διηγήματα τοῦ κ. Μαρκέλλου εἶνε γραμμένα με πολλὴν δίναν καὶ τέχνην καὶ εἰς ἀπλὴν ζωντανὴν γλώσσαν, ἀνάλογον τοῦ θέματος, εἶνε δὲ εἰκονογραφημένα ὑπὸ τοῦ ἐρασιτέχνου κ. Ν. Καλογεροπούλου.

★

Ὁ ἐν Πάδοβῳ ἔχριστος Ἑλληνοστῆς κ. **Camillo Cessi** ἐξέδωκε τὸ τρίτον μέρος τῆς περὶ τοῦ ποιητοῦ **Δημητρίου Παπαρηγοπούλου** μακρᾶς ἀναλυτικῆς αὐτοῦ μελέτης. Εἰς τὸ ἐκδόθην τεύχος γράφει εἰδικῶς περὶ τῆς «**Ἀγορᾶς**».

★

Ἐπικαίως μετὰ τὴν πολεμικὴν δράσιν ἐκυκλοφόρησαν «**Τ' Ἀξέχαστα**» ἀναμνήσεις ἀρηγματοικαὶ τοῦ Ἑλ-

ληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1897. Συγγραφεὺς εἶνε ὁ γνωστὸς διὰ τὴν ρεαλιστικὴν περιγραφικότητα χρονογράφος κ. **Ε. Ἐνδορατιάδης** («**Ἐψίλον**). Ἐπισηδία τοῦ ατυχοῦς πολέμου ἀπεικονίζονται παραστατικώτατα, μετὰ λομένην ἐκφρασιν.

Ὁ συγγραφεὺς μετέσχε αὐτοῦ καὶ ὅ,τι περιγράφει πρὸέρχεται ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν του ἐντύπωσιν. Κυριαρχεῖ ἐν αἰσθημα λύπη, ἀπογοητεύσεις, ἤττης—οἱ καρποὶ τοῦ 1897. Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγράφησαν αἱ ἐντυπώσεις αὐταὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς περισυλλογῆς καὶ ἐκδόσεως τῶν ἐμεσολάβησεν ἱκανὸν διάστημα καὶ σήμερον ὅτε εἶδον τὸ φῶς, κατὰ σύμπτωσιν ἡ ὁδὸς ἀγλαΐζει τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἐντύπωσις μετριάζεται ἀπὸ τὴν ἐπιβουήσαν περιφανῆ ἱκανοποίησιν.

★

Ὁ κ. **Κ. Φοιλλῆγος** ἐξέδωκε μεταφράσιν τοῦ «**Ἀδυάτων Ἀδυάτων**» τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μετὰ μελέτης εἰσαγωγικῆς, ἀμρότερα εἰς μαλλιάρην ἀφόρητον διακωμάουσαν τὸ ὑπέροχον ἄσμα.

★

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἐξεδόθησαν δύο τεύχη τῆς **Ἰταλικῆς διεθνούς βιβλιογραφικῆς ἐπιθεωρήσεως** τῆς νεωτέρας φιλολογίας, ἐξ 170 σελίδων. Εἰς τὸ Ἑλλ. τμήμα ἀναφέρονται ὀνομαστὶ τὰ κυριώτερα περιεχόμενα τῶν τευχῶν τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας τῆς «**Πινακοθήκης**».

★

ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις «**Ἐθνικῆς Πολιτικῆς Ἐταιρείας**» ἤρξατο ἐκδομαδιαία ἐφημερίς, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἐνωσίς**». Τὸ δημοσίευμα τοῦτο ἔσται ὄργανον τῶν πατριωτικῶν σκοπῶν τῆς Ἐταιρείας, θὰ συγκεντρῶν δὲ ἐκλεκτὴν συνεργασίαν, κυρίως ἐθνολογικὴν καὶ πολιτειακὴν. Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τῆς «**Ἐνωσεως**» ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. **Α. Ἀρβανίτης** πρόεδρος τοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου, **Σ. Δουκάκης** πρῶτον γυμνασιάρχης, **Χ. Πηλιόπουλος** φιλόλογος καὶ γεν. γραμματεὺς τῆς «**Ε. Πολ. Ἐταιρείας**», **Δ. Καλογερόπουλος** διευθυντῆς τῆς «**Πινακοθήκης**», καὶ **Μ. Χρυσόγρος** χαρτογράφος, πάντες μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας. Συνδρομὴ ἑτησία μόνον 2 δρ. χάριν εὐρυτέρας διαδόσεως τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐταιρείας. Συνδρομητὰί ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν.

★

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Ἀπὸ τῆς 20 Νοεμβρίου ἀρχεταὶ ἡ ἐκδοσις ἐν Λονδίνῳ ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἡρώ τοῦ Λονδίνου**». Σκοπός, ἡ συζήτησις τῶν πολιτικῶν καὶ οικονομολογικῶν ζητημάτων τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς.

★

Ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ κ. **Σ. Λάμπρου** ἡ ἐκδοσις ὑπὸ τὸν τίτλον «**Παλαιολόγια καὶ Πελοποννησιακά**», πολυτόμου σειρᾶς τῶν εἰς τοὺς τελευταίους Παλαιολόγους καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τοὺς χρόνους ἰδίᾳ τοῦ δεσποτάτου, ἀναφερομένων ἀνεκδότων πηγῶν, αἱ ἐξ ὑπερεκατὸν Βιβλιοθηκῶν καὶ ἀρχείων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως συναπεκόμισε.

Δεσποινίς, τέως διευθύντρια παρεργαγογείου, με ἀρίστια σπουδασίς, ζητεῖ παραδόσεις ἢ γραφικὴν ἐργασίαν. Ὅδὸς Ανακαθητοῦ 10.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ δωδεκάτου ἔτους, ὅπως εὐχρεστηθῶσι καὶ ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «**Πινακοθήκης**» ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.